

[Landbrugsministeren.]

pælspligt, simpelt hen fordi den ikke gælder for dem, og der er ingen gene i fremtiden for almindelige landmænd i det hele taget ved den bopælspligt, der nu indføres.

Om statsforkøbsretten vil jeg sige, at det er rigtigt, at efter lovforslaget, som det nu foreligger, tillægges der med visse undtagelser staten forkøbsret til enhver fast ejendom med et areal på 1 ha og derover, men — det har jeg fremhævet nogle gange og i hvert fald ved anden behandling — det er tanken i medfør af bestemmelsen i § 8 a, stk. 3, fra den generelle forkøbsret at undtage de områder af landet, hvor der ikke foreligger særlige jordfordelingsinteresser eller fredningsmæssige interesser med mere. Det kan påregnes, at den generelle forkøbsret herefter kun vil komme til at omfatte en mindre del af landet. Inden for de omtalte områder vil der kun blive tale om forkøbsret med hensyn til landbrugsejendomme med grundbeløb på 56.000 kr. og derover, altså på ganske tilsvarende måde, som det er tilfældet efter de nugældende regler, samt med hensyn til landbrugsejendomme, der overgår til en erhverver, som allerede ejer én eller flere landbrugsejendomme. Ved siden heraf vil der efter lovforslaget være mulighed for at tinglyse forkøbsretten på landbrugsjord, men det kan man også i et vist omfang efter de gældende regler.

Der vil således blive foretaget en meget stærk begrænsning i den generelle forkøbsrets virkeområde, og selv inden for de områder, hvor den generelle forkøbsret består, vil det være de færreste tilfælde, hvor den vil blive gjort gældende.

Det følger heraf, at det ikke skulle blive nødvendigt at foretage nogen større udvidelse af det bestående administrationsapparat. Jeg er indstillet på at tilstræbe en administration så smidig, så enkel og så lidet generende for borgerne som overhovedet muligt, og der er efter min bedømmelse grund til at antage, at det ikke vil blive påkrævet at opbygge et nyt, stort administrationsapparat i forbindelse med eller som følge af gennemførelse af de foreslåede nye bestemmelser. Det kan naturligvis blive nødvendigt at udbygge det nuværende administrationsapparat visse steder, muligvis etablere et lille kontor i Nord-

jylland, men hovedlinjen vil være, at man søger at tilrettelægge administrationen af de nye love inden for rammerne af den administrative stab, ministeriet i dag råder over.

Jeg gentager fra tidligere, at staten vil ikke købe al jord, og den vil ikke som ejer blive liggende med al den jord, som den køber. De bekymringer, det ærede medlem hr. Poul Møller i så henseende gav udtryk for, er ganske unødige. Jeg ved ikke, hvor dybt de bunder, men det er i hvert fald sådan, at det ærede medlem ikke behøver at nære disse bekymringer. Jorden skal kun købes, når der er væsentlige offentlige interesser forbundet med købet, og jorden skal hurtigst muligt videreafhændes til opfyldelse af de særlige formål, som forkøbsretten skal tilgodese. Den jord, der eventuelt beholdes til opfyldelse af særlige, mere langsigtede formål, vil under alle omstændigheder blive en meget lille procentdel af det samlede areal, og det vil derfor efter min opfattelse være aldeles ubegrundet på denne baggrund at tale om, at der skal ske en socialisering af jorden.

Må jeg slutte med at sige, at det glæder mig, at disse nødvendige lovforslag nu gennemføres, og lad mig tilføje: jeg imødeser med sindsro den folkeafstemning, som statsministeren nærmere vil redegøre for regeringens stilling til.

Statsministeren (J. O. Krag): Det er med tilfredshed, regeringen erfarer, at venstre og de konservative ønsker at klare luften omkring visse af jordlovene ved at begære dem prøvet ved folkeafstemning efter reglerne herom i den grundlov, som vi netop om få dage kan fejre 10 års jubilæum for. Det må være en tilfredsstillelse for alle, at dette nye intsitut i vort folkestyre kommer til anvendelse og kommer til anvendelse netop på denne sag. Sagens principielt klare indhold gør den velegnet til folkeafstemning. Nu vil de danske vælgere få lejlighed til direkte at give deres mening til kende. Den danske vælgerbefolkning vil direkte kunne afgøre, hvorledes den nationale beskyttelse af jorden skal gennemføres, om naturfredningen skal sikres effektivt, om naturskønne danske landskaber skal bevares, om befolkningens adgang til skov og strand skal sikres på en virkelig effektiv